

PRESIDENT ILVESE VANAASTA KÕNE

Vabariigi presidendi aastavahetuse pöördumine.

Tere õhtust.

Lapsena ma eriti ei mõistnud vanaaasta õhtut. Jõulud olid läbi ja kingiks saadud värvipliatsid juba katki. Mis siin ikka pühitseda? Aga täiskasvanute ootus millegi uue ja parema järele kandus lastelegi üle.

Aasta viimased minutid on tagasi vaatamise aeg. Hetk, mil võtame lahkunud aastast kaasa kõik ilusa ja hea. Ning jätame maha selle, mis oli raske, valus või inetu.

Lõppeval aastal saime teada, et meie Eesti lapsed kuuluvad maailma haritumate hulka. Just nendel aladel, mis enim ennustavad edukust tulevikus - lugemisoskus, matemaatika ja loodusteadus. Sellise haridustasemega võime olla kindlamad oma tuleviku suhtes. Lugesin pealkirju, Austraaliast kuni Ameerika ja Suurbritanniast, kus imestati, et nende lapsed on "iseegi Eestist" maas - mis näitab omamoodi harimatust, kuna Eesti lapsed jagasid Soomega PISA testides esikohta Euroopas.

See, et Eestit veel kõikjal ei tunta, on arusaadav - ega me peagi ju arvama, et miljonilist riiki tuntakse väga hästi. Halvustav suhtumine näitab pigem rumalust. Aga kas me ise ei lange liiga sageli samasse lõksu? Teadmata hästi, millest räägime, teeme omaenda riiki maha, arvates, et mujal on parem. Kuid aina rohkem avastatakse: ei olegi eriti parem.

Nii „avastasime“ tänava lisaks oma laste andekusele ka seda, et oleme Eestis loonud midagi ainulaadset, mida teisedki riigid tahavad. Me enda riigi e-lahendusi, neidsamu asju, mida peame normaalseks ja millega oleme ammu ära harjunud - nagu elektrooniline pangandus, e-kool, e-maksuamet, e-valimine, digiretseptid. Neid vaadatakse mujal ikka imedena või võimatute saavutustena. Ja peetakse niivõrd unikaalseks, et naabridki tahavad Eesti lahendusi kasutusele võtta.

Peagi oleme olnud 10 aastat Euroopa Liidus. Puud, mille istutasime Eesti Euroopa Liiduga ühinemise päeval, on kasvanud meist pikemaks. Ka see pole tühiasi. Mitte kõik riigid, kellega iseseisvuse väljakuulutamiseks koos alustasime, ei ole sammu pidanud. Veel 22 aastat hiljem lõhestab neid ebaselgus oma valikute tegemisel. Mitmed on 90ndate aastate algusest oma vabaduse hoopis tagasi läinud, nii riigi kui üksikisiku tasemel. Eesti aga on oma teed teadnud.

Sestap tasub meil ka mõelda, kui teeme üha laiemalt suuri zeste ja räägime hundijuttu ühes enim vabadusi nautivas riigis. Meenutagem: kui hunt lõpuks karjapoissi päriselt tahtis nahka panna, ei võtnud külarahvas teda enam kuulda.

Meile teeb juba nüüd muret üldine tendents üksteist mitte kuulata. Arvamine, et oleme ise kõige targemad. Me kõik, Abja-Paluojaast Toompeani, võiksime rohkem kahelda oma ainuõiguses, rohkem arvesse võtta teiste arvamusi. Aga see on võimalik vaid siis, kui me ise räägime viisakalt, kui sõimlemise asemel pakume omapoolseid alternatiivseid lahendusi ja ka ettepanekuid, mida teised võivad samuti arvestada. Võistlema peavad ideed, mitte solvangud.

Nagu kasvav puu, nii vajab ka riik igaühe hoolt ja tähelepanu. Eestit saame korda teha ainult meie ise. Milline on Eesti täna ja homme, ka aastate pärast, sõltub meist. Meie igapäevaelu mõjutavad inimesed ise kordades rohkem kui riigikogu. Vaadake kasvõi maanteil toimuvat. Meile ei torma vastasuunast vastu riik, valitsus ega pime juhus, vaid ikka inimene, kes on otsustanud eirata reegleid ja kaasliiklejate eluõigust.

Valitsuse, riigikogu, ka presidendi ülesanne on luua võimalused elamisväärses eluks, kaitsta õigusi, hoida elukeskkonda turvalisena. Aga argiellu tungida me ei saa, ega tohigi. Argielu on me kõigi loome.

Armas Eesti rahvas.

Tegelik Eesti on igas Eesti kodus ja peres, igas inimeses. Koolilastes ja õpetajates, kelle teadmiste ja tubliduse üle tunneme põhjusega uhkust. Järgmise põlvkonna tarkus on parim vaktsiin ebaviisakuse, ülbuse ja ükskõiksuse vastu. Tegelik Eesti on ettevõtlikes inimestes ja vabakonnas, kes loovad suuremat, paremat Eestit. Ja tegelik Eesti on me endi loojates.

Et uuel aastal paremad olla, ei tohi me anda voli tüdimusele ja väsimusele, mis muutub kibestumiseks ja lõpuks vihaks, millega mürgitame meid ümbritsevaid. Eesti pole kunagi nii suur, et saaksime lubada endale viha kaaskodanike, seega iseenda, oma riigi vastu. Ja valitsejate vastutus on ka kaheksandal ametiaastal olla niisama tähelepanelik ja erk nagu valitsemise esimesel päeval. Või nagu kaks päeva enne valimisi.

Head kaasmaalased.

Mul on lapsepõlvest mees tavaline 1. jaanuari hommik. Ärkasin, tahtsin juba midagi tegema hakata, aga kõik täiskasvanud magasid alles. Ootasime vennaga kärsitult, et suured üles tõuseksid.

Niisiis, ärgakem varem, ja märgakem neid, kes meie kõrval.

Meid ei ole palju. Igaüks on tähtis. Igaüks meist on kallid. Hoidkem ja kaitskem üksteist. See on üleskutse igale kaaskodanikule, ka poliitikutele.

Uus aasta on igaühele meist mõne uue alguse võimalus. Kasutagem seda.

Head uut aastat, armas Eesti.

JÕULUPIDU BRADFORDIS

21. detsembril toimus Bradfordin Eesti Kodu Klubis traditsiooniline jõulupidu. Päeva algusesse mahtus palju signinat saginat. Kes korrastas ruume, kes müdistas köögis ja kes jooksis mööda treppe, et enne koolipäeva algust keha soojaks saada.

Kell kaks päeval algas Eesti kooli õppepäev, kus Reet Järvik ja Katrin Hiitam andsid eesti keele tunde. Peale pisikest vaheaega oli lastele Karin Blakeley ja Reeda juhtimisel laulutund, kus harjutati jõulupeol esinemiseks ettevalmistatud laulu. Koolipäeva lõpetuseks tegid Marrit Kanna ja Haldi Kranich lastele lumehelveste meisterdamise käsitöötunni. Tunni lõppedes olid ka jõulupeol külalised kohale ilmunud ning klubi maja oli mõnusat sininat täis.

Lapsed lippasid mööda klubi maja ja kuulda oli sosinaid arutlust kust ja kuidas kulla jõuluvana see aasta tulla võiks.

Foto: Kriet Kanna

Koosviibimisel esines Reet Järvik jõululuuletusega ning Reet ja Karin laulsid kaks jõululaulu 'Hing jõuluõnnest hõiska sa' ja 'Tiliseb, tiliseb aisakell'. Eesti Kooli lapsed esitasid laulu "Tasa tasa", mida juhatas Karin.

Kõikidele jõulupeo külalistele oli Lia Ottani ja koolilaste emade poolt valmistatud kohvilaud, millele järgnes seltskondlik olemine.

Eriti suur aitäh tuleb öelda nii Jacqui Vahterile, kes jõuluvanal kingikotti aitas ettevalmistada kui ka uskumatult lahkele jõuluvanale ning toredale päkapikule, kes ka see aasta võtsid vaevaks meie klubist läbi tulla ja klubi lapsi rõõmustada.

Bradfordi Eesti Kodu Klubi soovib kõigile tegusat uut aastat!
Haldi Kranich ja Katrin Hiitam

JÕULUPIDU LEICESTERIS

14. detsembril Leicesteri Eesti majja tulnud ootasid ees naerusuised sõbrad ja tuttavad kapsaning verivorsti lõhnad. Ehitud oli jõulupuu ja maja oli täis laste kilkeid.

Foto: Marju Põld

Enamus inimesi tulebki jõulupeole ahvatleva traditsioonilise toidu pärast. Me naudime, kui meie igapäevane toidulaud on mitmekesine ja elame maal, kus ühte toidukorvi võivad sattuda nii pelmeenid, chappatid kui Tai karri. Kui aga käes on jõuluaeg, siis peale verivorsti ja praekapsa ei tundu miski see "õige" olevat. Ka sellest ei piisa, lisaks vajame veel vaimutoitu. Leicesteri Eesti Majas on jõulude ajal alati Piiblist evangeeliumi loetud ja Püha ööd lauldud.

Ma usun, et paljud meist on Eestiga kokku puutudes pidanud tödema infotehnoloogia kõrget taset. ID-kaardid, mobiiliga maksimine ja skype on sama normaalsed kui inglastele tšekiraamat ja parkimise eest müntidega tasumine. Sellel aastal olimegi suisa eestlaslikult infotehnoloogilised.

1) **Presidendi uueaasta kõne**
Jõulu üritused Bradfordin, Leicesteris ja Londonis

2) **Toimetaja veerg;**
Elu Šotimaal; Mälestused

3) **Book review; Jõulud Londonis; Kokakunst**

4) **Eelseisvad üritused Teated ja reklaamid**

Järgmine Eesti Hääl ilmub
18. veebruaril 2014

Kaastööd ja kuulutused palume hiljemalt **9. veebruariks 2014**

JÕULUJUMALA-TEENISTUS LONDONIS

Pühapäeval 22. detsembril toimus Londonis jõulupuuga kaunistatud Rootsikirikus eestikeelne jumalateenistus. Õp. Lagle Heinla pidas ilusa ning rõõmustava teenistuse, mida kaunistas Londoni Eesti Seltsi segakoor kahe lauluga "Ei au ei hiilgust soovi ma" ja "Talveöö".

Rahvast oli kogunenud neljakümne ringis, kusjuures oli ka viis väikest last, mis andis erilise jõulutunde. Lauldi meie armsaid tuntud jõululaule oreli saatel.

Meie organist (Philip Norman) laskis orelikeeled võimsalt lahti viimase laulu ajal "Oh sa õnnistav Oh sa rõõmustav" nii et kogudus lahkus peaaegu tantsusammul.

Peale teenistust oli kaetud saatkonna poolt jõulu kohvilaud ja me saime ka maitsta Ida Lemsalu maitsvaid pirukaid.

Londoni koguduse poolt avaldan suurt tänu kõikidele, kes sellest teenistusest osa võtsid.

Kutsun kõiki osalema Vabariigi Aastapäeva teenistusest, mis toimub pühapäeval 23. veebruaril 2014.
Virge James

Evangeeliumi ja jõulujutluse lugemisele Skype'i kaudu Valdo Lust Eestist. Jõulujutluse teemaks oli luksus. Me unustame, et luksus tuleb sõnast lux, mis tähendab valgust. Kunagi elasid inimesed ajal, kus küünalde rohkus näitas rikkust, mis siis veel elektrist rääkida. Kuid valgus ja rikkus ei ole ainult elektripirnides, vaid peaks olema ka meie südames. Valdo sooviski meile kõigile valgust südamesse.

Peale Valdo lugemist, said kõik kohalolijad nautida sööki-jooki. Suure aplausiga tänati lookas laudade "põhi-süüdlast" - Anu ja kõiki tema abilisi, kes hoolitsesid selle eest, et tühjad kausid jälle täis anumatega asendati.

Kui peo-meeleolu juba täies hoos, oli kosta kauaoodatud koputamist ja kella-kõlminat. Jõuluvana tuli kõigile headele lastele kingitusi tooma. Ning häid lapsi oli meil palju! Kui kingid kätte saadud, hakkasid mõned tillemad peo-külalised kodu poole sättima, kuid ülejäänud lõbutsesid veel mõnda aega.

Kohaletulnute rõõm oli pisut segatud kurbusega. On paratamatut, et hõrenevad vanema põlvkonna esindajate read. Ka möödunud aastal ütlesime viimast korda hüvasti kallitele meie seast ning oli neid, kellel tervis ei lubanud koosolemist mõnu tunda. Sellele vaatamata tundub osalejate arv igal aastal enam-vähem sama olevat. See näitab, et hõrenenud read täituvad uute, noorte peredega ning meie traditsioonid jätkuvad aegade muutustest hoolimata.

Eva Piirimägi-Sadler

EESTLANE ŠOTIMAAL: algul oli raske, aga nüüd kuuleb ainult kiidusõnu

Olen välismaal elav eestlane, aga kas see teeb mind väliseestlaseks või olude sunnil Suurbritanniale laenatud tööjõuks?

Alljärgnev artikkel annab ülevaate minu loost siin tuulisel Šotimaal ning loodetavasti innustab kaasmaalasi ka oma õnneotsingutele minema.

Tänapäeval pole enam sugugi suureks üllatuseks see, kui naabri-Maie tütar Inglismaale ettekandjaks läheb või täditütar Juuli Soomesse maasikaid ja südameid noppima sõidab. Eesti on olnud "avatud" riik juba aastaid ning meie – avatud Eesti generatsioon – olemegi just need noored, kes laia maailma õnne otsima on läinud.

Mina ise lahkusin kodumaalt (aga loodetavasti mitte jäädavalt) kohe pärast oma Pedagoogilise Seminari Noorsootöökursust 2006. aasta hilissuvel, päd seljas ning silme ees visioon uutest sõpradest ning rikastavatest kogemustest Taani rahvaülikoolis Silkeborgis. Taanis on sarnaselt Norra ja Rootsi väga hea rahvaülikoolisüsteem. Põhiliselt on see mõeldud noortele, kes peale põhiharidust ning enne ülikooli sisseastumist ühe aasta niisama enda jaoks ning ehk ka mõtteid kogudes tahavad veeta. Samas nad ei ole vaid lulli lõõmiseks – sellistes koolides pakutakse proovimiseks väga lai valik aineid, alates poliitikast ning lõpetades muusikaga – sport, teater ja filosoofia veel vahepeal. Lisaks sellele õpetatakse noortele ka korra pidamist (meiegi pidime päeviti pikki koridore mopiga nühkima ning kooli köögis sadu nõusid pesema, muidugimõista naljatamisi üksteist läbimärjaks pritsides). Tutvustatakse ka projektide elluviimist. Teemapeod, kogunemised ja väljasõidud olid suur osa toredast Silkeborgi-elust ning lisaks meelelahutusele pakkusid nood ka võimalust end juhina proovile panna.

Arvan siiani, et Taani-aasta oli minu senise elu parim – kohtusin noortega üle terve maailma ning reisisin meile armsaks saanud sinise minibussiga nii Skandinaavias kui Kesk-Euroopas, samuti sain väärtuslikke teadmisi noorteuhtimises ja muudesse valdkondades. Kuid kuna kõik hea saab ükskord otsa, jõudis ka aasta rahvaülikoolis kahjuks lõpuni ning vaja oli otsustada, mida tulevikus teha ja kuidas leiba teenima hakata.

Kuna kodumaa oli tol ajal (ning just enne masu algust) mitte just kõige rikkam riik maailmas ning kuna Taanist oli leitud mitmeid kasulikke kontakte, otsustasime õega küsida abi oma Bristolis elavalt sõbralt, kes meid väga hea meelega nii nõu kui jõuga aitas. Kontaktid on alati väga kasulikud, eriti kui tahad välismaale kolida. Kui viisakalt küsida ning miskit enda poolt vastu anda (näiteks kas või tänulikkus kui muud anda pole) siis inimesed on alati valmis aitama. Kes teab, millal saad neile abi pakkuda, elu on juba selline siiruviruline ning mitmete keerdkäikudega pundar.

Esimene kuu Bristolis oli kõige raskem – tööleidmine ei ole just kõige lihtsam, kui enne seda on vaja kohaliku pangakontot, telefoninumbrit ning lisaks veel kogemusi. Ning võõrastega jagatav elamisvõimalus tekitab kah omajagu pingeid. Mäletan, et mu süda klõppis ikka pidevalt sellel esimesel kuul ning kohati isegi nii palju, et ei lasknud magada. Eriti veel siis, kui ema pidi Eestis pangalaenu võtma, et meile üüri ja toidu jaoks raha saata. See oli kõige pikem kuu minu elus! Aga – kui ise aktiivne olla ja iga päev uue hooga kuulutustele vastata ning CV-sid jagada, siis see kannab ka vilja. Meie õega saime lõpuks intervjuule ning tööle ühte Suurbritannia suurde kinokompleksi. Õige pea olime emale pangalaenu tasunud ning tasapisi saime

oma kodumaal kaela sadanud õppelaenu ka hakata tagasi maksma.

Boonus suurfirma filiaalis töötamisel on see, et kui sa tahad näiteks Bristolist Cardiffisse ja sealt aasta pärast edasi Šotimaale kolida, siis töö on suhteliselt lihtsalt ees ootamas, pead lihtsalt mändžeridega heades suhetes olema, et nad sulle soovitud emailiga kaasa annaksid. Niimoodi me siis reisimegi – kinost kinno.

Muidugi, mõne aastaga, kui vanust ka rohkem juurde tuleb, hakkab madalalpalgalisest ja –astmelisest kinotööst kõrini. Ühel päeval lihtsalt mõistad, ei taha enam pörandatelt ja istmevahedest vettinud popkorni koukida ning on täiesti siiber ees sellest hommikutundideni prügi kompakteerimisest.

Aga minu õnneks oli Šotimaal sel ajal – aastal 2010 – veel võimalus tasuta haridusele. Ainus tingimus oli, et pidid olema kolm aastat UK-s elanud, mida ma ka õnneks napilt olin. Niisiis leidsin ma endale huvi pakuva kolledžikursuse (Turism Aberdeeni Kolledžis) ning sain sisse ka. Jessss!

Kursus oli vaid kolmel päeval nädalas ning seetõttu sain seda väga edukalt täiskohaga töö kõrvalt teha. Isegi siis, kui vahetasin kinotöö peale esimest kolledžiaastat Laura Ashley riidepoe vastu. 2012. aasta suvel, peale kaheaastast kursust sain tänu meie väga toredatele õppejõududele koos paari sama silmapaistva kaasõppuriga intervjuu ühes kohalikus ärireisikompaniis ja nüüd töötangi seal. Töö on küll kohati pingerikas, aga samas on see esimene töö, kus niigi täitsa adekvaatne alguspalk aasta-aastalt tõuseb ning, mida mul on uhke perele/sugulastele tutvustada. Et nagu oleks järsku suureks kasvanud...

Minu pikaleveninud jutu mõte on järgmine. Eesti noored on väga südikad. Olen väga palju kuulnud komplimente, mis meie täpsust ja töökust kiidavad ning näiteks poola rahvusele iseloomulik aktsent ja kohati ka entusiasmi puudumine kohalik keel endale korralikult selgeks teha eestlase puhul ei kehti.

Meile õpetatakse maast madalast inglise keelt ja sellega koos kaasneb ka suurem maailmapilt. Saksamaast erinevalt ei ole iga viimane kui meie multikas ja noortesaade üledubleeritud ning seetõttu oskavad juba algkooli õpilased väga adekvaatselt inglise keeles põhiasjad ära ajada. Kaasa aitavad muidugi ka arutimängud ning välismaa ajakirjad. Ning teadmine, et me elame väikeriigis ning ei saa endale seega ainult sissepoole vaatamist lubada.

Hiljuti avaldas sinne Economist väljaanne avaliku kirja Bulgaaria ja Rumeenia kodanikele, kes nüüd vabalt Suurbritanniasse elama ning töötama võivad tulla. Tegu oli positiivse kutsega ning julgustusega – kirjeldati, kuidas neid avasüli oodatakse, hoolimata kohalike umbusust ning eelarvamustest ning väga humoorikalt ning tegelikult väga õieti mainiti, kuidas selliseid negatiivseid ootusi saab seega ainult positiivselt ümber lükata. Seal oli kirjas, kuidas meie, välismaalased oleme oma maksude maksimisega tegelikult brittide elatustaset suisa tõstnud ning, et ainult väga väike osa kõigist immigrantidest on ühel või teisel põhjusel toetusi saamas. Seega – kui keegi kohalikest veel julgeb iitsatada, kuidas meie nende "tööd ara röövime", on mul vastus olemas.

Kui noored tahavad välismaale minna ja seal raha teenida, siis selle üle ei tohiks nuriseda. Ei jää see Eesti midagi tühjaks, need samad noored tulevad ju tagasi ning

TOIMETAJA VEERG

Kallid lugejad!

Uus aasta on jälle käes, mis toob endaga kaasa mitmeid tähtsaid aastapäevi. Kõige tähtsam neist on kahtlematult esimese maailmasõja alguse 100. aastapäev. See suur konflikt muutis maailma täielikult ning tõi endaga kaasa tohutult suuri muutusi nii poliitilistel, kultuuristel kui ka ühiskondlikel pindadel.

Väiksemal määral on 2014 ka meie eesti kogukonnale UK's tähtis juubelite aasta.

Septembris toimub kodumaalt lahkumise 70. aastapäev. Paljud nendest, kes põgenesid nõukogude võimu eest on juba ammu mulla all aga need, kes on veel ikka elus ja ka nende järeltulijad võõrsil tuletavad meelde seda rasket aega Eesti ajaloo. EELK kogudused Inglismaal plaanivad korraldada kodumaalt lahkumise jumalateenistusi selle ajaloolise sündmuse tähistamiseks.

1944. aastal loodi Eesti Abistamise komitee Londonis, et aidata Eestist põgenenuid, kes olid jäänud koduta ning kodumaata. Abistamise komitee tegutseb ikka aktiivselt edasi tänapäevani eesotsas väsimatu Ida Lemsaluga, kes korraldab iga kuu Londonis heategevus lõunaid. Abistamise komitee annab raha eesti organisatsioonidele ja ka üksikisikutele, kes vajavad abi.

1949. aastal toimus esimene eesti laste suvelaager Inglismaal, Bottishamis, Cambridge'i lähedal ja sellest ajast on lastelaager toimunud iga suvel vahetpidamata. Sel suvel pühitseme Cattothorpe Manoris suvelaagri 65. aastapäeva koos Inglismaa Eestlaste Rahvapeoga. Loodame, et paljud endised laagrilised ja kasvatajad tulevad selleks puhuks kokku üheteisega taas tutvuma ning mälestusi jagama.

Maikuu on ka oodata IES Tuleviku (alul Eesti Noorte Grupp) 40. aastapäeva. Olen ise Tuleviku asutajaliige ja mäletan hästi kuidas 1974. aastal räägiti, et sellisel organisatsioonil ei ole vähematki lootust püsida kauemaks ajaks. 40 aastat hiljem oleme ikka aktiivsed ja nüüd võtavad juba meie järeltulijad Tuleviku üritustest osa ning töötavad lastelaagris kasvatajatena. Juubelipidu toimub maikuu Cattothorpe Manoris, kuhu oodatakse nii vanu kui ka uusi Tuleviku liikmeid.

Kõik need aastapäevad moodustavad UK eestlaste pagulaskonna ajalugu ja on väga oluline, et me neid tähistame ja ka säilitame mälestusi tulevate põlvkondadele. Palun toetage oma osavõetuga vähemalt ühte juubeli üritust kui üldsegi võimalik. Selliselt toetate eesti kogukonda UK's ja aitate ka hoida alal eestluse püsivust UK's. *Reet Järvik, Toimetaja*

VANA JA UUEAASTA MÄLESTUSI NING MÕTTEID 1923 - 1944

Oli nagu natuke raske mälestustest midagi välja otsida, mis on ühenduses aastavahetusega. Osa mälestusi on muidugi tuul juba ammu nelja maailmakaare poole ära viinud aga vast siiski leidsin midagi, mida kirja panna.

Eesti ajal oli esimene uueaasta päev alati püha; siis keegi ei töötanud ja koolid olid suletud. See vaba tunne algas juba vana aasta viimasel päeval. Töötati ainult lõunani ja peale seda olid kõik inimesed vabad. Tuleb meelde, et kodu kaeti laud söökide ja jookidega juba vana-aasta õhtul, et õigel ajal uut aastat väärikalt vastu võtta. Muidugi ei puudunud lauall 'Vabariigi Valge' ja kodutehtud vein. Kõik külalised olid teretunud nii kutsutud kui ka 'kontvõõrad'.

Mäletan ka seda, et minu ema käis vana-aasta õhtul kirikus ja ju minagi temaga kaasa läksin. Jumalateenistust peeti ka südaööl ja nii oli võimalus uut aastat vastu võtta kirikus. On ka meeles, et kogu meie pere läks kord niisugusele jumalateenistusele. Kell 12 öösel helisesid kirikukellad ja terve kogudus tõusis, et uut aastat aupaklikult vastu võtta. Kui kirikust välja tulime oli maas valge lumevaip ja

tumedas taevast sätendasid tähed. Oli kuidagi väga tore isa käe kõrval koju jalutada. See mälestus on minuga koos rännanud kõik need pikad aastad.

Muidugi kui suuremaks sirgusin ja juba teismeline olin, jooksin mõnikord ka läbi lume õhukestes lakkkingades tantsu-õhtule, et nii uut aastat vastu võtta. Inimesed olid vana-aasta öösel kõik väga sõbralikud ja igaühele sooviti head uut aastat.

Nii see aeg läks. Tuli teine maailma sõda ja kõik muutus. Kahjuks on mul meeles jäänud viimane uus aasta kodumaal. Midagi head aga aasta 1944 kaasa ei toonud. Kaotasin õhurünnaku ajal kodu koos emaga ja hiljem ka oma venna ning septembris samal aastal ka kalli kodumaa.

Aga mu süda ja hing on ikka kodumaal – seal, kus sündisin ja ka inimeseks kasvasin. Tunnen, et kuulun ikka sinna. Tuhat tänu sulle Eestimaa!

Head uut aastat kõigile!

Lydia Järvik, näärakuul 2014

Toimetaja - "Kas Inglismaal keegi ikka valab tina vana-aasta õhtul?"

ENGLISH SUMMARY

This month's issue reports on Christmas events in Bradford, London and Leicester. Page 3 includes "an organiser's handbook" for a children's Christmas party!

Leicester also hosted a very successful New Year's Eve party. Naturally, the New Year provided the theme for the Estonian President's address to the nation. He looked back to his childhood, and also to Estonia's successes since the regaining of independence. The speech looked forward and included reminders about maintaining one's Estonian roots.

In his book "The Indrawn Heart" Max Boyle also looks to his roots, his mother having been Estonian. (Book review p3)

February provides an opportunity to commemorate our roots once again with the 96th anniversary of Estonian Independence. Celebrations take place at several venues (p4). Other important anniversaries take place this year - The Estonian Relief Committee is 70; the Children's Summer Camp 65 and IES Tulevik 40. Please make time to come along to these events. *Reet Järvik*

toovad kaasa uued tehnikad ning ideed. Nad värskendavad iganenud süsteeme ja vaatavad tänaval veidi positiivsema näoga vastu. Ja kui nad on leidnud noormehe välismaalt siis seegi ainult rikastab meie kodanike nimekirja ning riiki – nii nagu Ühendkuningriigid on rikastunud juba aastakümneid.

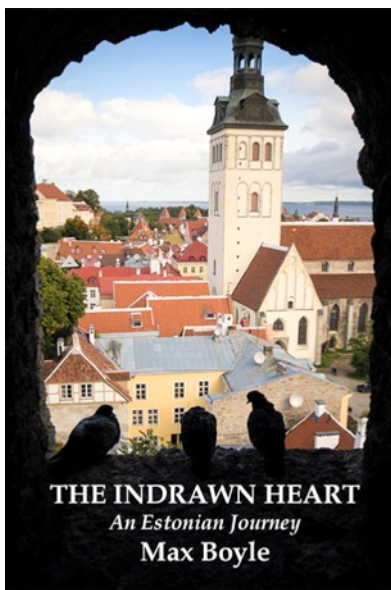
Peab lihtsalt aega andma Eesti riigile ning majandusele. Ka mina ootan, millal oma erialal kodumaal Šotimaaga sarnast palka

saan, et ema aidata, mitte vastupidi. Olen väga lootusrikas, et see paari aasta pärast ka reaalsuseks saab. Eestis on oma väikefirmat alustada lihtsaim kogu Euroopast – me oleme väga IT-teadlikud ning juba elavad kodumaal paljud välisfirma omanikud ja professionaalid. Arenguruumi muidugi veel on, aga mis see meile ära ei ole, me ju LAULSIME oma maa vabaks.

Delfi, Estonian World Review

'THE INDRAWN HEART' – An Estonian Journey - Max Boyle

I was hooked right from the first page of this travelogue when the author recounts an amusing anecdote about a receptionist and 'chicken' at the hostel in Tallinn where he is residing at the start of a two month backpacking odyssey around Estonia searching for answers to the title of his book.

'The indrawn heart' is taken from an English translation of a Juhan Liiv poem 'Sa oled väikene, väike (You are so little, little) – by E. Howard Harris (Estonian Poetry I 1950).

Boyle seeks to discover during the course of his journey whether Estonians really do have 'an indrawn heart' but the outcome is inconclusive as so many of his interviewees have differing views about the poem and indeed the translation of this particular line of the poem.

I identified very closely with Boyle's journey having travelled extensively in Estonia myself (not as a backpacker I hasten to add!) and many of his observations about lesser known sleepy backwaters such as Häädemeeste, Valga, Tõrva and Kunda certainly ring very true.

Boyle, whose mother was Estonian and who hails from Huddersfield, West Yorkshire, writes from the heart about a country with which he obviously feels a close affinity whilst at the same time maintaining the distance and perspective of an outsider. His prose style is descriptive, entertaining and emotional –

We have published Juhan Liiv's poem and the E. Howard Harris' translation as we would be interested to hear what our readers make of the translation and, in particular, of the line 'su süda tõmbaks ühes – neil hoopis teine meel!'

of Max Boyle's travelogue. Do you think the translation is true to the original or could you do better? We look forward to receiving your comments and maybe even your own translation of the poem.
Reet Järvik

Sa oled väikene, väike

Sa oled väikene, väike –
et sind ei nähtagi,
et sind ei teatagi,
et sind ei tuntagi.

Sa oled ise väike
ja väike on su keel:
su süda tõmbaks ühes –
neil hoopis teine meel!

Sul, Eesti, häält ei ole,
vaid teised tõmbavad.
Kuid sina – sa mine ükski,
sest sind ei küsigi nad.

Juhan Liiv (1864 – 1913)

You are so little, little

You are too little – little
to be seen
to be known
to be felt.

You are a little land,
and little your speech:
You have an indrawn heart
they cannot reach!

Estonia, you have no voice.
Others, they call;
you go alone on your way,
not asked at all.

*(Translation by E. Howard Harris –
Estonian Poetry I – 1950)*

K O K A K U N S T**Soe lõhe-riisalat**

Tervislik ja maitsev kalaroog, mis sobib hästi toidulauale peale jõuluaja suurt söömist.

Kogus: 2 portsjonit

200 grammi lõhefileed

3 sl magusat tšillikastet

Poolse laimi mahla

Pool sektoriks lõigatud laim

150 grammi Basmati riisi

1 suur porgand

Punt rohelist sibulat

0.5 – 1 kaun tšillit

Kaste:

40 ml sojakastet

70 ml apelsinimahla

2 l seesamiõli

1 sl peeneks hakitud ingverit

1 sl pruuni suhkrut

2 küünt peeneks hakitud küüslauku

Värsket korianderit

2 sektorit laimi

Jäta lõhefilee koos tšillikastme ja laimimahla 10 minutiks seisma. Seejärel grilli kala 225 kraadi juures loetud 4-5 minutit, lase

veidi jahutada ja rebi tükkideks. Keeda riis ja sega riivitud värsked porgandi, viilutatud roheline sibul ning peeneks hakitud tšilliga. Pane kastmeained purki ja loksuta kõvasti. See on kõige muretum viis kastme ühtlaseks kokkusegamiseks. Kalla kaste riisile ja sega läbi. Kõige peale asetada kala. Serveeri kindlasti soojalt ja soovitatavalt hakitud koriandriga ning laimisektoritega.
Allikas: toidutare.ee

more akin to an autobiographical novel rather than a travelogue. At times, the narrative gives away slightly too much personal information about the author and one is left wanting to know less rather than more about his lost Estonian love in Tallinn, Riina, and his middle-aged struggles with his rising blood pressure.

The question of 'the indrawn heart' remains unclear in my own mind as I do not agree with the E. Howard Harris translation of the line 'su süda tõmbaks ühes' which to me means more 'your heart would beat in unison'. As an expatriate Estonian brought up in the UK I can, however, strongly identify with Boyle's general picture of the introverted Estonian of few words who is neither outgoing nor gregarious although he does meet several Estonians who do not conform to this generalised picture of the national character.

This is highly recommended reading both for those with intimate knowledge of Estonia and Estonians as well as those who wish to acquaint themselves more closely with this small but beautiful and fascinating Baltic outpost.

'The Indrawn Heart' is published by Lakeshore Press in the USA. Eesti Hääl has a limited number of copies of the book for sale at a price of £11 inc. P & P. To obtain your copy, please e-mail me at reetjarvik@hotmail.com or call me on 07900 594049.
Reet Järvik

SURI HARALD NUGISEKS (22. okt 1921 - 2. jaan 2014)

Viimane eestlasest Raudristi Rüütliristi kavaler Harald Nugiseks suri 2. jaanuaril 92-aastaselt. Nugiseks Järvamaalt Särevere vallast pärit oli neljast eestlasest teine ja ainus sõdur kellele teises maailmasõjas pandi kaela Saksamaa kõrgeim sõjalise vapuse autasu. Teised kavalerid olid Alfons Rebane, Harald Riipalu ja Paul Maitla.

Harald Nugiseks kuulus enne sõda Noorte Kotkaste Järve malevasse. Mobilisatsiooni eest Punaarmeele varjus noormees metsa. Vägivald ja terror kodukülas viisid Nugiseksi vabatahtlikult saksa sõjaväkke ja ta võttis osa Tallinna vabastamisest augustis 1941. a. Mais 1943 astus Nugiseks Eesti SS-leegioni

(20. Relva-SS Diviisis) ja osales aasta lõpul lahingus Neveli lähedal, kus ta sai haavata. Alates veebruarist 1944 oli Nugiseks Narva rindel. Seal ilmutatud sõdurivapuse eest, Vaasa-Vepsküla-Siiverts sillapea hävitamisega, autasustati teda 20. aprillil Raudristi Rüütliristiga. 7. mail 1945 Tšehhis Nõukogude sõjavangina sattunud saadeti ta sama aasta detsembris Siberisse. 1953. a amnesteeritud, jäi ta esialgu Siberisse elama, minnes Eestisse tagasi alles 1958.

Nugiseks pälvis taasiseseisvumise järel Eesti Vabariigi ja Kaitseväge autasud, nende seas Kaitseleidu Valgerist III klass ja Eesti Reservohvitseride Kogu kuldrist.

JÕULUPEOD LONDONIS

Londoni Eesti Seltsi jõulupidu
7. detsembril 2013

Eesti Seltsi avas Londoni eestlaste jõuluhooaja suure talvepeoga detsembrikuu esimesel laupäeval nagu juba traditsiooniks on saanud. Seekordne pidu kandis järjekorra-numbrit 93, sest jõulupidusid on Eesti Selts kaasmaalastele korraldanud alates oma asutamisest aastal 1921 - juba ligi sajandi jagu.

Auväärt vanus annab tunda vaid järjekorranumbris, sest üritus ise oli vägagi hoogne. Peaesineja ansambel Justament ehk Toomas Lunge ja Jaan Elgula koos Meelis Punderiga mängisid õhtu jagu iga eestlase südamesse kasvanud lugusid, mis saali kogunenud enam kui 300 inimest hetkega tantsima ja kaasa laulma tõid.

Seltsi segakoor ja rahvatantsurühm võeti publiku poolt pikkade aplauside ja sooja kaasaelamisega vastu. Erikülasena laulis koos segakooriga Londonis klassikalist laulu õppiv Mirjam Mesak, kelle suurepärase häält tasub igal võimalusel uuesti kuulama minna.

Foto: Pat Meagher

võimalik ka koju kaasa osta. Kõige selle ette, kõrvale ja järele aga tantsiti ja lauldi. Õhtujuhid hoolitsesid selle eest, et kõike toimuvat mõistaks ühtviisi hästi nii eesti- kui ingliskeelne publik.

Aitäh headele külalistele, ilma kelleleta ühtegi pidu peetud ei saa ja sügav kummardus kõigile neile vabatahtlikele, kelle pühendumus, millega plaane arutati, vabu päevi organiseeriti, ööpäevaseid toidutalguid peeti, tehnika ja tuhande muu piasija eest hoolitseti on fantastiline.

Lõpetan Jaan Elgula sõnadega: „Sellist pidu näeb Eestiski harva. Kui, siis ainult suvel.“
Ave Siilak, Londoni Eesti Selts

Jõulupeo Korraldaja Käsiraamat.

Teeks sellel aastal midagi teistmoodi....on mõte mis Eesti Kooli jõulupeo korraldajate peades keerleb juba mõni kuu enne pidu. Selleks aga, et midagi teistmoodi korraldada, tuleb meelde tuletada, mis eelmisel aastal tehti. Niisiis, istub korraldaja laua taha, avab kaustiku, mis on risti-põiki märkmeid täis ning mille kaanele on kirjutatud "Eesti üritused". Seda kaustikut avab korraldaja mitu korda aastas, mitte ainult jõulupeo eel.. seekord otsib ta puhta lehe ja kirjutab sinna KOOLI JÕULUPIDU. Mõttepaus. Ühtegi uut mõtet ei tule pähe...

Ta kirjutab paberile märksõnad, mis iga taolise peo korraldamisel vajalikud - dekoratsioonid, esinejad, toit, kingid ja muidugi..Jõuluvana!

Alustades asjadest, mida on võimalik kiiresti lahendada, kirjutab ta koolipäeva koordinaator Katrele, kes on muuhulgas ka toidu organiseerimises kõva käsi, nimetab ta Toidukoordinatorite Jumaluseks ning lepib temaga kokku, kuidas toimub kooli poolt ostetava söögi ja joogi logistika ning tublide eesti emade koogiküpsetamisele õhutamine. Katrel on kõik kontrolli all.

Dekoratsioonid...selleks tuleb teha kiire kõne koolijuht Aiile, kes kinnitab, et korraldaja võib

oma äranägemise järgi asuda ostma jõulukaunistusi, mõistliku eelarve piires muidugi. Edasi suund poodi. Kuna Londonis lund ei ole, siis langeb valik lumeimitatsiooniga laualinade, veidi männioksi meenutava jõulukarrale ning päris kindlasti muljet avaldavatele värviliselt vilkuvatele kommikaussidele. Meenub ka, et õpetaja Edal tuli eelmisel aastal ruumi kaunistamine hästi välja, seega lisanduvad isetehtud lumehelbed ja paberkuused tema poolt.

Kiire pilk kaustikusse ja veel üks telefonivestlus koolijuht Aiilele ning lastele kingiks mõeldud Eestist tellitud raamatute pakkimine enne pidu saab ka kokku lepitud. Aiile tulevad appi pakkima õpetajad ning mõned tublid lapsevanemad.

Jäänud on veel kõige olulisem – esinemised ning (eestikeelne!) Jõuluvana. Nagu igal aastal on viimast Londonis üsna raske leida. Kooli jõulupeole on juba planeeritud traditsioonilised laste esinemised, ning korraldaja teab, et lauluõpetaja Madara on lastele juba jõululaulud selgeks õpetanud ning vanem rühm on ka humoorika teatritüki ette valmistanud. Seega tuleb välja mõelda vaid külalisesineja, kes lastele ja nende vanematele rõõmu teeks. Mõtted lendavad...

Leides end ühel päeval koos andeka eesti tsellomängija Maaritiga kakaod joomas, valmib

plaan tutvustada lastele meeleolukas ning samal ajal ka harivas võtmes klassikalisemaid pille nagu tsello ja viiulit.

Nüüd kiire kõne jõuluvana. Kuna selgus, et jõuluvana tõesti peab olema mitmes kohas korraga, siis tuli näitleja Ingoga teha kokkulepe, et üks neist kohtadest siiski saaks olema ka Eesti Maja.

Kätte jõudis Peopäev..

Korraldajad lasevad pilgud üle saali. Kingid on tänu nobedatele abilistele pakitud, Toidukoordinatoorite Jumalus on oma töö teinud ja laud on kaetud ja dekoreeritud. Üle ruumi kõlab eestikeelne jõulumuusika. Esinejad on valmis – läheb lahti!

Kausid vilguvad! Jõuluvana ajab kella sassi ja tuleb "Soome aja järgi", ehk siis peo alguses. Klassikalistelt pillidelt kõlavad laste rõõmuks multilmi "Simpsonid" algusmuusika ja jõululaulud. Vanem vanuserühm esitab perfektelt humoorika teatritüki ja lastelaul kõlab lisaks nende heledatele häältele ka tsello (Maarit Kangron) ja viiuli (Kaija Lukas) saatel.

Nagu igal aastal, töötas Eesti Kooli tiim laitmatult ja osalejate naerunägu põhjal võis arvata, et ka nemad jäid üritusega rahule. Saigi teistmoodi pidu, nagu plaanitud..

Liina Särkinen, Londoni Eesti Kooli juhatus

EELSEISVAD ÜRITUSED

ABISTAMISE KOMITEE LONDONIS
2014.a. Pühapäevaste lõunate aastakava
19. jaanuar - Uueaasta lõuna
16. märts - lõuna loteriiga
13. aprill - Kevadpüha lõuna
11. mai - Emadepäev - koogid, võileivad ja kohv
25. mai - ABISTAMISE KOMITEE 70.a. JUUBEL
Lõunad loteriiga peale suvevaheaega
21. september;
19. oktoober;
16. november
14. detsember - Jõulu lõuna
Hind: £8; lastele 11-16a £3.50; kuni 10-a tasuta.
Oodatud on annetused loteriiks!!
Lastele on mängutuba!
Kõik on teretulnud!
Palun teatage kindlasti oma osavõtust telefoni või e-posti teel hiljemalt neljapäevaks enne pühapäeva lõunat. Ida Lemsalu tel: 020 8893 3816; email: pired@blueyonder.co.uk
Lõunad toimuvad kell 13:00
Londoni Eesti Majas, 18 Chepstow Villas, W11 2RB

NOTTINGHAMI OSAKOND
Eesti Vabariigi Aastapäeva tähistamine
pühapäeval **23. veebruaril** kell 12.00
Lühike eeskava ja einelaud. Osakonna aasta peakoosolek. Kõik teretulnud.
Ukrainian Federation House, Claremont Road, Nottingham. NG5 1BH

LONDONIS
Eesti Vabariigi Aastapäeva tähistamine
pühapäeval **23. veebruaril** kell **14:00**
Jumalateenistus - teenib õp. Valdo Lust
Soome Kirik, 33 Albion Street, Rotherhithe. SE16 7HZ.
esmaspäeval 24. veebruaril
Westminster Cathedral Hallis

Vabariigi Aastapäeva tähistamine Šotimaal
info veebruarikuu lehes

BRADFORDI EESTI KODU
8 Clifton Villas, BD8 7BY. Tel: 01274 544221
Eesti Vabariigi Aastapäeva tähistamine
reedel **21. veebruaril**
kell 16.00 - Jumalateenistus
(teenib õp. Valdo Lust)
kell 18.00 - eeskava ja einelaud
Eesti Kodu on avatud: E: 20:00-24:00; K: 11:45-14:15 ja 18:00-24:00; R: 18:00-24:00; L: 12:00-14:00 ja 17:00-24:00; P: 13:00-23:00. Müügil: Saku õlud, Kiss, Viru Valge ja teised eesti joogid

LEICESTERI EESTI MAJA
366 Fosse Road North, LE3 5RS. Tel: 0116 251 6727
Laste rühm Leicesteri Eesti Majas
Iga kuu esimesel pühapäeval lastele rühm, kus laulu ja mängu kaudu eesti keelt harjutatakse. Esimene kogunemine **2. veebruaril** kell 12.00
Eesti Vabariigi Aastapäeva tähistamine
laupäeval **22. veebruaril** - kell 17:00
Jumalateenistus (15:30) teenib õp. Valdo Lust
Olete kõik teretulnud ja võtke oma sõbrad ka kaasa!
Baar avatud: R: 18.00-22.00 ja P: 12.00-15.00.
Müügil: Saaremaa Viin, Viru Valge, Vana Tallinn.

IES TULEVIK
2014 aastakava
7-9. märts Seltskondlik nädalalõpp
16-18. mai **40. aastapäeva** pidulik õhtusöök ja tants
10-16. august **65-es.** laste suvelaager
16. august Rahvapidu
Info: kristysheldon@hotmail.com

EESTI MUUSIKA ÜHING INGLISMAAL
Emadepäevale pühendatud koorilaager teemal "Laulame neid laule jälle"
9. - 11. mai Catthorpe'i Mõisas.
Meiega liitub:
Tuntud laulusolist Erich Krieger (Eesti),
Kitarril kaastegev Are Jaama (Eesti) ja
basskitarril Andi Piliste (Inglismaa).
Konsertmeister ja abidirigent Eve Tamra (Tallinn)
Peadirigent ja muusikaline juht Reet Kromel

95. sünniaastapäeval
mälestame
ELSA REIMANN-DONNELLY't
* 6.01.1919 Tartumaal
† 20.04.2003 Miami Beach, Fl.
Aavo Timma perega

Aino Kuk
sünd: 22.05.21 Eestis
surn: 04.12.13 Glasgows

†
Lahkunud kallist öde ja tädi
EHA SEPP'a
sünd: 08.11.1927 Tartus
surn: 03.01.2014 Chippenhamis
mälestavad
*Laine, Andres ja
Toomas Nurmela
Inge, Sarah ja
Carolyn Cripps*

NÄÄRI JA KÜÜNLAUU

Tähtpäevad
2. veeb 1920 Tartu rahu
8. veeb 1912 Skaudid asutati Eestis
16. veeb Leedu iseseisvuspäev
Eesti Hääl soovib sünnipäeva lastele õnne
21. jaan Alar Aug
29. jaan Heiki Triik
31. jaan Hella Davies
2. veeb Urve Öpik
4. veeb Krista Palmer
8. veeb Linda Lawson (juubilar)
19. veeb Nelli Vahu
Sündinud
24. jaan 1866 Jaan Poska
29. jaan 1884 Juhan Aavik
30. jaan 1878 Anton Hansen-Tammsaare
3. veeb 1915 Johannes Kotkas
9. veeb 1864 Miina Härma
12. veeb 1884 kin. Juhan Laidoner
13. veeb 1912 kol. Harald Riipalu
19. veeb 1920 Jaan Kross, kirjanik
19. veeb 1895 August Torma, diplomaat

Surnud
18. jaan 1956 Pres. Konstantin Päts
22. jaan 1920 George Lurich
24. jaan 1993 Gustav Ernesaks
27. jaan 1998 Naan Pöld
2. veeb 1919 Julius Kuperjanov
10. veeb 1958 Aleksander Kolmpere
Mälestame Inglismaal elanud eestlasi
17. jaan 1982 Villibald Raud, EV diplomaat Suurbritannias
26. jaan 1946 Oskar Kallas, EV saadik Suurbritannias (1922-1934)
30. jaan 1986 Anton Vaino, Bradfordi Eesti Kodu esimees
31. jaan 2002 praost. Albert Enno Aaviksaar
2. veeb 1987 Juhan Pruuden, LES esimees
4. veeb 2008 Endel Aruja, Londoni Eesti Maja asutaja
11. veeb 1959 kapt. Edgar Eistrat
19. veeb 1968 Georg Hackenschmidt

Tasu: £90 (katab ära kõik laagriga kaasnevad kulutused - majutus, toidukorrad, noodid, sisetransport, jne).
Registreerimise tähtaeg - 31. märts.
www.eksperimentaalkoor.co.uk

Kontsert
laupäeval 10. mail
Leicesteri Eesti Majas,
millele järgneb õhtusöök ja tants.

Leinateated teistest eesti ajalehtedest

Eesti Elu (Kanada)
Jaak Vanker *05.03.42 Tallinnas; † 12.11.13 Ottawas
Marje Soom *04.11.19 Tallinnas; † 27.11.13 Montrealis
Eduard Oja *23.02.25 Eestis; † 29.11.13 (T)
Eha Korjus (Mei) *24.10.24 Kärklask; † 03.12.13 Ottawas
Elmar Hermann *30.11.19 Tartus; † 06.12.13 (Ont)
Jegonie Rõika (Timm) *19.02.17 Kundas; † 07.12.13 (T)
Arno Kapp *04.07.18 Lümandas; † 12.12.13 (T)
Paul Niinemets *17.06.25 Rakveres; † 15.12.13 (T)
Arnold Oolo *28.06.19 Tallinnas; † 18.12.13 (T)
Nelli Lind (Presjärv) *01.03.19; † 24.12.13 (T) - Toronto; (Ont) - Ontario
Eesti Päevaleht (Rootsi)
Ädu Aunver *28.03.22 Tartus; † 29.11.13 (U)
Maret Aule *10.12.15 Tallinnas; † 04.12.13 (S)
Hans Vink *17.05.28 Tallinnas; † 08.12.13 (U)

Lehti Talmel *22.05.30 Eestis; † 08.12.13 (S)
Liina Grünberg (Issako) *09.07.36 Tallinnas; † 11.12.13 (S)
Friedrich Luksep *13.08.20 Toropetsis; † 11.12.13 (S)
Harry Paulus *17.09.28 Vana-Põltsamaal; † 18.12.13 Hindäsis
Silvi Oja (Grünberg) *15.09.35 Tartus; † 25.12.13 (U)
Harry Lähker *17.10.21 Tallinnas; † 25.12.13 (S)
Ilmar Vaher *27.06.22 Tallinnas; † 28.12.13 (S)
(S) Stockholmis; (U) Uppsalas
Vaba Eesti Sõna (USA)
Kaarel Kaera *05.27.22 Utrias; † 17.11.13 Cincinnati
Miralda Popp *01.05.29 Rakveres; † 27.11.13 Baltimoreis
Stella D'Aquila (Reinola) *17.10.24 Tartus; † 07.12.13 Rhode Island
Luule Sova (Jung) *21.11.20 Viljandis; † 10.12.13 Vancouveris
Henn Liiv *07.11.33 Tartus; † 27.12.13 Rhode Island
Henno Uus *015.04.31 Võrus; † 10.01.14 Connecticutis
Meie Kodu (Austraalia)
Väino Mankin *24.06.26 Viljandimaal; † 29.11.13 Melbourneis

BED AND BREAKFAST GUEST HOUSE/ KÜLALISTEMAJA TARTUMAA

Lynn and Bob Haidak, originally from Lancashire, run a bed & breakfast guest house in Ülenurme on the outskirts of Tartu. There are four double/twin rooms. Room rate (from 1 February 2014) including breakfast is €45, single occupancy €32, (€5 discount for 'Tulevik' members). Extras include a small heated swimming pool (open spring & summer), sauna, BBQ facility and two bicycles for hire.

Contact: Lynn Haidak, Metsaääre 7, Ülenurme, 61714, Tartumaa. Tel: +372 6661163 Mob: +372 5334 1388
Email: guesthouse.seitse@gmail.com
http://www.seitsemaja.ee/

Eesti Hääl tellimus kuni detsember 2014 £22-00. Tellisõbrale või tuttavale Eesti Hääl aastaks 2014 poole hinnaga! Suurepärase kingitus maksab ainult £11!

Nimi: Address:

Telefoni number: Email:
Tšekid palume kirjutada "Estonian News" nimele ja saata „Estonian News“, 4 Briar Gate, Long Eaton, Nottingham. NG10 4BL või panga ülekannega. (andmed saadaval: toomas@ntlworld.com)

ESTONIAN NEWS / EESTI HÄÄL - Published by the Association of Estonians in Great Britain
Toimetaja: Reet Järvi; Administraator: Toomas Ojasoo; Korrektor: Tiina Kõiv.
Kuulutuste/tellimiste esindajad: Bradfordis - Lydia Järvi; Londonis - Ida Lemsalu
Vaated Eesti Hääl avaldatud artiklile ei tarvitse alati ühtuda toimetuse seisukohtadega. Iga artikli eest vastutab allkirjutatu. Toimetaja võib teha muudatusi ilma autori loata.
Tellimishind aastaks: £22; välismaale £27. Leinakuulutused - £2.50 cm veerul (miinimum £12); Ühisleinkuulutused - £4.00 isik; £5 perekond; Müügikuulutused - £3 cm veerul. Tšeki saajaks märkige "Estonian News" : 4 Briar Gate, Long Eaton, Nottingham. NG10 4BL. Telefon: 0115 877 6877; e-mail: info@eestihaal.co.uk
Printed by Printing Eye, 455 Sunleigh Road, Alperon, Middx. HA0 4LY

Suvelaagri logo kujundamise konkurss - Logo competiton

This year sees the 65th anniversary of Estonian Children's Summer Camp in Great Britain. Can you design a logo which can be used this year and in the future? The winning entry will be prominently displayed on adverts and on the front cover of the 'Rahvapidu' programme.

- Entries, preferably A6 size, can be in colour, though reproduction will be done in black and white and can be reduced in size.
- The design can be hand drawn or computer generated.
- There is no age limit for entry!

Inglismaa Eesti Laste Suvelaagri 65.aastapäeva puhul korraldab IES Tulevik suvelaagri logo kujundamise konkursi. Loodavat logot kavatsetakse kasutada trükistel ja muudel lastelaagriga seotud materjalidel. Kõik esitatud tööd avaldatakse Rahvapidu 2014 näitusel.

- Värvide valikul logo kujundamisel ei ole piire kuid tuleks meele pidada, et logot reprodutseeritakse ka must-valges.
- Logo disain võib olla käsitsi joonistatud või arvutil kujundatud.
- Disain peaks olema esialgu A6 suurune, mida saab ka hiljem väiksemas formaadis reklaamid kasutada.
- Konkursi osalemisel ei ole vanusepiire.

Entries to be sent to Ly Toom at head@willowbrook.notts.sch.uk by 14th February.
Konkursi žürii: Ly Toom (juhataja), Tiiu Beck, Carla Sheldon ja Reet Järvi

Tänuavaldus

Suur ja südamlük tänu kõigile sõpradele ligidalt ja kaugel, kes mind minu 90. a. sünnipäeval meele pidasid ja mind paljude lillede, kaartide ja kingitustega üllatasid ja sellega oma austust avaldasid.

Suur tänu „Eesti Kodu“ klubile, Põhja-Inglismaa kogudusele ja IES Tulevikule õnnesoovide ja lillede eest!

Erilini tänu aga minu oma perele Reedale, Toomasele, Laurale ja Chrisile, kes toreid juubelitepe korraldasid ja nõnda selle päeva nii kauniks tegid.

Lydia Järvi

"INTO EXILE"

A life story of war and peace by Elin Toona-Gottschalk

"The Economist" book of the year

Elin, granddaughter of the famous poet Ernst Enno, recounts her early years in Estonia, her departure in 1944 with her mother and grandmother and her harrowing life in a children's home in Yorkshire, before embarking on an acting and writing career in London. For the past 35 years she has lived in the USA.

Estonian News will order more copies if there is a demand. Contact : Tel: 0115 877 6877. £15 (inc. postage).

